

MISSIETHUISFRONT BERGHAREN-HERNEN-LEUR + = + Giro 1010000

Ondanks herhaalde pogingen zijn we er tot op heden nog niet in geslaagd de Sint het gebruikelijke interview af te nemen. We hebben daarom ditmaal wat mensen opgezocht om hun meningen over het Sinterklaasfeest te vernemen en zijn allereerst naar een middenstander gegaan. Die mocht de Sint wel. De inkopen stegen met de dag, geen regering, die zo best voor hen zorgde als de Sint. We zijn toen naar een huismoeder gegaan.... een van 7 kinderen, waarvan de oudste ternauwernood 11 was. Het wordt met het jaar erger, vond ze. Nog 'n paar jaar zoveel wensen van de jeugd, vertrouwde ze ons toe, en ook de Sint gaat op de fles... Hij moest er naar mee uitscheiden. We konden het daar niet direct mee eens zijn en hebben daarover een jongedane van 21 naar haar mening gevraagd. Ze vond het zo'n leuk feest, zo gezellig, steeds weer een nieuwe verrassing en zij vond de cadeaus met het jaar groter worden. Haar verlanglijstje naderde dit jaar de honderd gulden, ze was tenslotte verloofd... We dachten even aan de "arme" verloofde en informeerden bij de eerste de beste boer, die we onderweg tegen kwamen. Vroeger, zo beweerde hij, kreeg hij jaarlijks 'n paar klompen, 'n paar wanten en 'ne krentebol met 'ne flap (2½ cent). En dan waart ge nog dubbel en dwars tevreden, beter dan nu over de prijs van de eieren....

We trokken naar een A.O.W.-er, die

de AOW-uitkering iedere maand een Sinterklaasfeest noemde. Een vrijgezellenvrouw van tegen de zestig sprak net nog neer enthousiasme, omdat ze toch wel verwachtte, dat haar AOW-pensioen al met de 60 jaar in zou gaan en dat was haar maandelijks meer waard dan één keer in het jaar Sinterklaas...

We hebben het toen bij de jeugd gezocht. Ulomannen dachten al aan een snelbrommer als ze straks 16 zouden worden en de Ulinnon vonden het knots gezellig als de zwarte piet en het naar goed deden. Die van de huishoudschool meenden, dat er dit jaar in het gezin wel een vol-automatische wasmachine mocht komen. De jongens van de aanbachtsschool lachten naar 'ne keer, naar hadden van de Sint toch superbeste verwachtingen. De hoogste klassen van de lagere school schreeuwden door elkaar. De ene wist het nog beter dan de andere en sommigen gingen er de spot mee drijven, hetgeen de zwarte piet en ook niet zal zijn ontgaan. De kleineren waren beeesder. Bij sommigen had de zwarte piet al aan het raam geklopt. Ze zullen net alles tevreden zijn, al zijn hun verlanglijstjes dan ook niet voor de poes.

We hebben tenslotte aan zovelen nog gevraagd of onze missionarissen niet vergeten zouden worden. Voor hen inners nag Sinterklaas het hele jaar wel komen en dan nog zouden ze veel en veel minder hebben dan wij, die in werkelijkheid bijna iedere dag Sinterklaasfeest hebben. Hopelijk, dat de Sint meer met de behoeften dan met de wensen rekening gaat houden. Hij kan het tenslotte weten.....

Weer post in postzegels ⁻⁴²⁻

Drie paters hebben gereageerd op ons vorig nummer, waarin we schreven, dat ze ons hopelijk niet vergeten zijn. Pater Ponjé schreef als eerste: "Ben vandaag precies 10 maanden uit Nederland weg en het wordt dan intussen ook wel eens tijd dat ik weer wat van me laat horen. Ik schijn zo'n beetje Piet van Oss allures te krijgen!" En pater H. Buijs schreef een dag later: "In het laatste blad van Hier en Ginder, dat ik gisteren hier mocht ontvagen, lees ik tot mijn spijt en verrassing, dat de post van onze missionarissen uitgeput is." En pater Meulepas is er van geschrokken. Hij schreef op dezelfde dag: "Ik werd er bleek van; het was geen steek onder water, maar er meters boven; het was niet voor misverstand vatbaar; het was midden in de roos. Ik spreek hier voor mezelf hoor, hoewel er meer aan een gewetensonderzoek toe zijn, want men sprak van Missionarissen in het meervoud en ik eigen me geen plurale majestatis toe. Daar stapt zelfs de Paus af en toe van af!"

Ziezo, dat hebben we dus al weer verdiend: drie brieven van vrij omvangrijke aard en er zullen er zeker nog wel meer volgen. Niet dat we het blad niet vol kunnen krijgen, maar zo af en toe moeten we toch ook iets van onze missionarissen kunnen schrijven, want het is tenslotte een missieblaadje, hoewel er van alles in wordt behandeld.

het weer

Nu het weer slechter gaat worden, moet onze limerickman meer binnen blijven achter de kachel. Hij kan dan zijn dichtelijke neigingen vrij uitkuren op alles en iedereen. Al licht is allereerst het weer aan de beurt.

Een Belgische deskundige heer
Voorspelde geregeld het weer
Doch een boertje uit Mook
Deed dit op zijn manier ook
En raadde het menige keer.....

Men vroeg hem zo voor de vuist weg
"Vertel eens, hoe doe je dat zeg?"
En raad eens wat het boertje toen zei?
"Ik doe het net andersom als hij
En we hebben evenveel pech....."

Over de bejaerden van de Overmarsstichting te Winssen hadden we ook nog wel wat te schrijven, maar er is echt geen ruimte meer. Niet erg zeker!? Komt nog wel hoor!

Pater Buijs, ook al 'n bekeerling, laat er geen gras over groeien en ofschoon hij in een buitenstatie zit, laat hij zijn pen over het papier vliegen.

"Vooreerst mijn oprechte dank voor Uw verjaardags wens, die gesteund door het gebed van velen, laten we hopen, in vervulling mag gaan. Of de sigaren nog komen, stond er niet uitdrukkelijk bij, daarom had ik er zelf maar 'n paar in de stad gekocht (echte Hollandse Velasques en Willem II zijn hier te krijgen, als je maar duiten hebt) en met een rondje bier voor de belangstellenden, is de verjaardag op 4 september gevierd en zijn we al weer een heel eindje verder gesjouwd. Zo zijn we op 23 oktober van Noord-Rhodesia in ZAMBIA veranderd. Door de radio en TV zal ieder er wel van hebben gehoord, maar menigeen heeft misschien tot heden toe niet in de gaten gehad, dat dit 't land is, waar pater Buijs huist!"

Pater Buijs beschrijft dan verder hoe het (over het algemeen rustig) is gegaan met de onafhankelijkheidsviering -daarover een volgende keer- en wil dan een handeltje beginnen in postzegels.

"Ik plak 2 nieuwe onafhankelijkheidszegels op deze brief. Maar er zijn 3 extra postzegels uitgekomen in een beperkte oplage. Zij, die geïnteresseerd zijn, zoals postzegelverzamelaars, zal ik de volle serie opsturen als ze f. 5,- willen afdragen bij mijn broer Rien. Er zit zodoende ook een halfje aan vast voor mijn missiewerk en de verzending. Maar wacht niet te lang, want tegen het einde van het jaar zijn ze uit de circulatie.

Rest me nog wat reacties te geven op ons maandelijks welkome blad "Hier en Ginder!" Hier en daar diep leedwezen en mijn oprechte condoleance bij overlijden, maar gelukkig ook blijde tonen van gelukwensen bij zoveel geboorten. Ook al zijn we over de 2000 (???? red.) toch is het nog niet overbevolkt. Dit blijkt uit het feit, dat Bergharen een ontspanningsoord zal krijgen. Zou dat ook geschikt zijn voor missionarissen op vakantie? (Al licht, red.) Ik lees graag de feestelijke gelegenheden, zoals van de fanfare, drumband, visclub, voetbal, toneel of motorcross. Het staat allemaal in onze belangstelling!"

En daarom zullen we dan ook maar trachten deze te blijven brengen van hier naar ginder.....

burg. stand⁴³⁻

GEBOREN: laten we goed beginnen: de redactie deed dit keer ook mee. De trotse gloednieuwe vader moest er wel twee keer mee naar de kerk om de eerste kleine gedoopt te krijgen, maar het kwam toch netjes voor elkaar.

25 okt.: v. Duifhuizen, Maria A.W.G. Hernen
vader: A.W., moeder: Rutten, M.J.

3 nov.: Hermans, Elisabeth J.G. Bergharen
vader: G.B., moeder: Bernts, E.M.

5 nov.: v. d. Boogaard, Cornelis W. Bhrn.
vader: L.M., moeder: Kersten, G.M.

9 nov.: v. Heumen, Johannes J.C. Leur
vader: F.P., moeder: Derks, Th.W.

10 nov.: de Klein, Theodoor A.G. Hernen
vader: G.A.W., moeder: Seegers, J.G.M.

10 nov.: v. Vulpen, Petronella A.J. Bhrn.
vader: S.J.G., moeder: v. Alphen, P.A.J.

OVERLEDEN: 29 okt.: Pekel, Gerardus A., 51 j.
Bergharen, e.v.: Loeffen, H.W.

2 nov.: v. Merwijk, Arnolda Th.M., 76 jaar
Bergharen, wed. v. Publickhuizen, P.M.

7 nov.: Bernts, Johannes, 67 jaar, Bergharen, e.v. Bus, W.H.

9 nov.: Fleuren, Antonius G., 76 jaar te
Bergharen, e.v. de Foot, P.

ONDERTROUWD: Elsen, Wilhelmus A., 28 jaar en v. Summeren, Maria H., 23 j., Bergharen v. Workum, Bertus C., 36 j. Winssen en v. Haandel, Antonia G., 36 j., Bergharen/Tiel (feest dus voor pater van Haandel)

Renkens, Everardus G., 28 j. te Venlo en Vergeest, Theresia M., 24 j. te Hernen

Tax, Jozef M.J., b. 22 j. en Zoetekouw, Maria H.W.A., 21 j., beiden Bergharen

Burgers, Johannes S., 26 j., Bergharen en v. Summeren, Geertruda G., 26 j., Horssen

Hoeks, Adrianus C., 32 j. te Hernen en v. d. Wielen, Christina A., 27 j., Appelteren

GETROUWD: 29 okt.: de Kleijn, Johannes te Winssen met Schreven, Petronella M. Hernen

31 okt.: Loeffen, Petrus G. te Ewijk met Klaassen, Gerarda J.M. te Leur

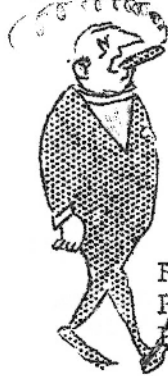
Wat hier moest staan, bewaren we voor het decembernummer...

Wist U dat het met de voetbalsport in onze gemeente nog zo best niet wil vlotten, want Hernani verloor van Valburg met 8-3, van Boven-Leeuwen met 2-0 en van Echteld met 3-1? En Uni van Ochten met 3-1, van Balgoy met 7-1, doch 2-2 gelijk tegen Oosterh.

dat dit allemaal zo erg nog niet is als het feit, dat een Hernense voetbalenthousiast met de jas van de vrouw aan een voetbalboodschap ging doen?

JARIGE

Op ons verjaardagslijstje staat: 28 nov. 1911, geboortedag van pater P. van Oss, hetgeen wil zeggen, dat hij binnenkort 53 jaar hoopt te worden. Hij doet dat temidden van de Nederlandse emigranten in Australië, naar wij hopen in de beste gezondheid, in blakende welstand met een echt hollands sigaar (als ie tenminste weer aan het roken is gegaan...). Voor deze verjaardag brengen

we hem de beste wensen en hopen en bidden, dat de Gever van alle goeds hem nog vele jaren zal toewijzen. Velen, die hem kennen, zullen ongetwijfeld persoonlijk naar hem schrijven naar het adres:

Rev. Father P. van Oss
Redemptorist Fathers
Pennant Hills N.S.W.
AUSTRALIA

neem wraak

Sommige mensen, die -hoe dan ook- eens in de rubriek WIST U of elders in Hier en Ginder terecht zijn gekomen, hebben ons al meermalen laten merken, dat zij op "wraak" belust zijn. Telkens hoor je de uitlating: ALS IK MAAR EENS IETS VAN HEM KON SCHRIJVEN, MAAR DAT NEMEN ZE TOCH NIET OP... Wees gerust, als het enigszins door de beugel kan, wordt het opgenomen, misschien wel voorzien van commentaar of antwoord. Trouwens redactieleden worden er ook wel eens tussen genomen, hetgeen men op deze bladzijde zal kunnen ontdekken. Wij willen echter wel weten wie er schrijft, zodat dus anonieme brieven terzijde worden gelegd. Namen worden over het algemeen niet vermeld.

Dus, ga Uw gang.....

de oudste

Onze oudste inwoner, Derk van den Berg, hoopt op 10 december a.s. zijn 98e verjaardag te vieren. Jammer voor hem en voor ons allemaal is zijn toestand de laatste weken weer wat achter uit gegaan en is hij zelfs voorzien van het H. Oliesel. Het is daarom voor ons een enigszins hachelijke onderneming om hem nu al geluk te wensen. We meenden dit echter niet achterwege te kunnen laten en wensen hem daarom gaarne weer een spoedig herstel, een prettige verjaardag en nog enkele jaartjes toe.

-44-

Pater Ponjé Wist U

Pater Ponjé, die in West-Cameroon deftig in het Bisschopshuis zetelt, is zoals we op blz. 42 schreven-dus ook aan het schrijven gegaan. En wel:

"In Bergharen schijnt alles nog goed te lopen. Je zit intussen wel weer een eindje boven de 2000, want Wilko de tweeduizendste zal wel opvolgers hebben gehad. (Ons januarinummer zal het U vertellen, red.) Het Heilig Boomke gevallen en dedenneboom gerooid! Dan zijn er bakkers, die geen bochten in de weg kunnen nemen op zondag! Nou het schijnt toch wel wat te worden, zelfs in de familie.

Het nieuws van deze maand heeft me toch erg getroffen. Marie van Kerkhof zo onverwachts gestorven. Wie kende Marie niet, de door en door goede vrouw, die altijd klaar stond om iedereen, jong en oud, en vooral ook missionarissen, te helpen op welk uur dan ook van de dag. Een verschrikkelijke slag voor Win, maar ik weet zeker, dat heel Bergharen er van onder de indruk moet zijn geweest.

Ik ben natuurlijk goed in de Kameroun aangekomen, anders hadden jullie het wel gehoord en weer op dezelfde plaats en in hetzelfde werk. Op kantoor achter het bureau op de duin te zuigen om toch maar iets te doen. Nou werk is er volop. De bisschop zegt vaak: "No rest (rust) voor de wicked (goddeloze)" Of ik nu echt bij de zondaars hoor, weet ik niet, maar hij kan het weten. Toch heb ik nog kans gezien, na veel bidden en smeken, om met het feest van O.L. Vrouw Hemelvaart voor tien dagen op trek te gaan in mijn eerste standplaats. Het was erg gezellig om weer wat te lopen iedere dag en om al de oude bekenden terug te zien. Ik was er in acht jaar niet meer geweest. Het is zo wel eens aardig om wat parochiewerk te kunnen doen, al moet men eerst een paar uur te voet iedere dag om de mensen te bereiken. Toch was het voor mij echt een vakantie."

Over de vice-president van West Cameroon, die de afgelopen zomer in ons land is geweest, doch die jammer genoeg blijkbaar Bergharen niet heeft kunnen vinden, vertellen we in een volgend nummer. Pater Ponjé verstrekt ons daarvoor wat nadere gegevens.

dat het programma "Stiefbeen en Zoon" van de televisie zo goed wordt bekeken en beluisterd, dat een iets of wat oudere schattersauto van een plaat werd voorzien, die men hiernaast kan bekijken?

dat we ons hebben laten vertellen, dat het wagentje -na voltooiing der schattingen- dienst zal gaan doen als taxi met bijzonder lage tarieven?

dat het inmiddels aan een keuring is onderworpen en het dingske met flink zwen-gelen goed op gang is te krijgen?

dat in het Hernense dorp tegenwoordig laarzen worden geleend om in de polder op visite te gaan?

dat dit zomerg niet zou zijn, als de verkeerde laarzen maar niet werden terug-bezorgd?

dat overigens in Hernen shampo niet geschikt schijnt te zijn om de haren wat vaster in het gelid te zetten?

dat een Bergharense jongedane -en nog wel een van de huishoudschool- na het schoonmaken van de boerekool het blad aan de varkens gaf ^{daarna} om de stronken aan haar moeder te geven om er moes van te maken?

dat het in Hernen nog altijd gevaarlijk is om diepvries-hanen in een fiets-tas onbeheerd te laten?

dat een dergelijke haan n.l. achterover werd gedrukt en het heel wat in had voor het beestje weer bij de rechtmatige eigenaar terug kwan?

dat men hem overigens gerust in de pan had kunnen doen, want de eigenaar wilde 'm niet meer terug halen?

dat de Hernense toneelclub Tavenu voor dit seizoen nog niet het juiste stuk heeft kunnen vinden, ook niet nadat er een gezellige avond en nacht aan wa-ten gewaagd?

dat in een bejaardentehuis te Nijne-gen tegenwoordig ook "jongedanes" uit Bergharen van in de veertig kunnen worden opgenomen?

dat in Bergharen de twee prachtige kastanjebomen, waardoor wel de achterkant van de kerk beter is te zien, maar het dorpsgezicht er zeker niet mooier van zal worden, zijn gerooid?

dat het nieuwe parkeerterrein tegen-over het kerkhof het goed doet?

Stiefbeen en zoon

Wie in het nog enigszins rijke bezit is van een televisietoestel of wie dat niet heeft maar toch regelmatig bij de buurman het televisieprogramma "Stiefbeen en Zoon" bijhoudt, weet direct waar het over gaat. Dat programma -in hoofdzaak door twee personen gespeeld- slaat aan, boeit de mensen, trekt hen naar de televisie en.... is bijzonder geschikt om nagebootst te worden.

Voor hen, die dat niet weten, vertellen we, dat "Stiefbeen en Zoon" 'n handel hebben in metalen, lompen en nog meer van dergelijke afval. Het is 'n apart soort mensen, maar ze vallen buitengewoon in de smaak, ze trekken de aandacht.....

En nu gaan we over naar een ander verhaal, dat toch echter weer bij bovenstaande personen terecht komt...

De ruilverkaveling begint vastere vormen aan te nemen. Volgend jaar wordt begonnen met de wegen, thans wordt de laatste hand gelegd aan de schattingen door gerenomeerde schatters, waartoe hier ook Goos en Mies behoren. Maar het staat toch niet meer voor een schatter om er met een rammelende en hevig puffende brommer op uit te gaan. Dergelijke mensen hebben behoefte aan een auto. Zij zijn dat als het ware, zo menen wij, aan hun schattersstand verplicht. Daarmee werden de hoofden bij elkaar gestoken, de centen vervolgens bij elkaar gelegd en voor niet minder dan (schrik niet!) f.150,- (eenhonderd en vijftig gulden) kon Henk uit de Breekwagen, die dat ding per ongeluk ook al eens aan zijn broek had gehouden, hen het zo begeerde wagentje verschaffen. 't Is een Morrisje, groen van kleur, maar het doet het nog wel op de binnenwegen in het losse zand en de gladde klei. Mies heeft een rijbewijs en dus is hij de chauffeur. In de Schaarsestraat (weg naar Batenburg, kort bij de brug) wordt het ding gestald en als ze er weer op uit moeten trekken, wordt Goos door Mies opgehaald. Meer durft men er niet mee in het dorp te verschijnen. De eerste dagen scheen men dat trouwens helemaal niet te durven, doch aangezien het vehikel ook aan Marie van Gose vertoond moest worden, kwam het er -na lang aandringen- toch eindelijk op de plaats te

staan. Men was vol bewondering! Van voren naar achter, aan de zij-kanten, overal werd het bekeken. Het viel waarachtig toch niet tegen en -wat zo belangrijk is- het liet de schatters (nog) nooit in de steek. Vol trots stapten ze iedere keer weer in. De linker helft is van Mies, de rechter van Goos. Ze hebben tenslotte samen betaald!

Zo trokken ze weer weg na de vertoning aan Marie, maar ze hadden er niet op gerekend, dat die belust was op sensatie, meer dan ooit! Ze hadden niet voldoende opgelet, toen het wagentje van alle kanten werd bekeken. Ze hadden er niet op gerekend, dat er in enkele minuten tijds een plaat gereed lag, waarop met grote letters stond "STIEFBEEN EN ZOON!". Grote drukletters, verzameld uit de kranten, hadden tezamen die twee personen gevormd. En die plaat werd op een ongemerkt ogenblik geplaatst bij de nummerplaat, welke daardoor niet meer te zien was. En ze trokken weg, Stiefbeen en Zoon, vol trots, nagekeken, nagewuifd, maar nog meer nagelachen. Gauw weer de bewoonde wereld uit... het zand in... nog eens extra getoeterd, toen ze Wim met de post tegen kwamen... het Jeukenplein langs, de Wetering over, de Schriksestraat in... op Afferden aan... Daar wachtten de andere schatters en de wagen stopte. Hij werd aan de kant gezet en Mies de chauffeur stapte er eens om heen om te kijken of het dingske nog volledig was en of alles er nog vast aan zat. Maar er zat meer aan dan de autobezitters nodig hadden, de nummerplaat was bedekt met "Stiefbeen en Zoon".....

Er werd onbedaarlijk gelachen, maar de plaat werd toch maar verwijderd. Bijna dagelijks zie je ze nu toeren. Het schatten moet er bijna op zitten, maar wij zijn toch benieuwd of het karretje van de hand wordt gedaan. Ge raakt er zo aan gewend, ge zit zo fijn binnen en het lijkt zo deftig en gewichtig.....

We zullen er niet naar raden wie Stiefbeen is en wie de zoon. Het doet er zo weinig toe, maar dit verhaal gaat de wereld in. Ze zullen het lezen in Haore, in Herre en Leur. De bekende paters en zusters zullen er van smullen en de familie in Apeldoorn en Amsterdam en waar ook ter wereld niet minder. Gretig zal het verorberd worden: het verhaal, dat Marie haar Goos en Mies zo te pakken heeft gehad..... STIEFBEEN EN ZOON.....